

Situace a výhled Českého rozhlasu 2016 - 2021

Motivace k účasti ve výběrovém řízení na funkci generálního ředitele ČRo

Svět kolem nás se mění. Společnost je rozdělená. Šíří se strach a nejistota, ale i propaganda a dezinformace. A negativní nálada. Jsem přesvědčen, že v téhle situaci výrazně stoupá význam médií veřejné služby. Je to jejich velká příležitost.

Český rozhlas je nejdůvěryhodnějším médiem v ČR, alespoň podle průzkumů. V ČRo pracuje spousta úžasných lidí. Bylo pro mě fascinující zažít nasazení i atmosféru sounáležitosti při mimořádných situacích – při povodních, teroristických útocích nebo při charitativních projektech Pomáhejte s námi.

To je jedna strana mince. Na druhé je nespočet bizarních příhod, které (jak říká jeden z mých kolegů) vlastně ani nejdou vyprávět, protože by jim nikdo nevěřil. Byrokracie, těžkopádnost, alibismus, absurdnost, hloupost, neschopnost, intriky – to vše ČRo dusí.

Mou ambicí je s tím něco udělat. Výhodou je, že znám Rozhlas zevnitř, že jsem na tyto věci sám narážel. Zároveň jsem jim ještě nepřivykl a nesmířil jsem se s nimi.

Už 22 let pracuji v médiích – a 20 let z toho v rádiích. Mám zkušenosti z komerční sféry (včetně pozice ředitele rádia). Díky členství v expertní skupině EBU debatuji s kolegy z BBC, Švédska, Dánska, ORF a dalších veřejnoprávních rádií, u mnohých jsem se byl podívat. Mám rád moderní technologie. Snažím se řídit zdravým rozumem. Vystudoval jsem práva. Snažím se žít čestně, chovat se férově. Věřím v poslání média veřejné služby. A mám rád Rozhlas.

Zároveň jsem si v posledních 3 letech vyzkoušel, jaké to je v ČRo něco stavět a měnit. A že to má smysl.

Teď chci své zkušenosti zúročit o patro výš. Nejde mi o funkci jako takovou, nejde mi o vizitku nebo kancelář. Chci přispět k tomu, aby Rozhlas naplňoval svou veřejnou službu. Aby pravdivě a objektivně informoval, aby vzdělával a rozšiřoval obzory a aby bavil a zlepšoval náladu. A aby zasypával příkopy mezi lidmi. Bohužel jsem přesvědčen, že to vše bude v následujících 6 letech potřeba daleko víc, než jsme si ochotni připustit.

Hodnocení současné situace Českého rozhlasu a výhled do dalších 6 let

ČRo prošel v uplynulých letech zásadními změnami. Jako člověk, který se výrazným způsobem podílel na vzniku Centra zpravodajství (CZP), jsem přesvědčen, že základní směr byl správný. Zároveň ale zdaleka není hotovo. K tomu, aby započaté změny opravdu přinesly potřebný efekt, bude třeba ještě hodně práce.

Vize silného mediálního domu

Český rozhlas vyrábí obrovské množství kvalitních pořadů. Přilákat k nim posluchače bude čím dál náročnější. ČRo se proto musí začít chovat jako silný mediální dům. Stanice musí kooperovat a upozorňovat si navzájem na zajímavé pořady. Je potřeba využívat internet, sociální sítě i aplikace pro chytré telefony. Musíme sledovat vývoj, vyvíjet a testovat nové formáty, hledat nové cesty, jak se dostat k posluchačům. Nesmíme čekat, až posluchač přijde. Musíme za ním aktivně jít.

Při této strategii je nutné posilovat postavení a značku Českého rozhlasu jako producenta různorodého, ale vždy kvalitního obsahu. Všichni (včetně silných stanic) musí být součástí jednoho týmu – týmu Českého rozhlasu – a musí to být znát.

A posílit je zásadně potřeba Centrum nových médií – právě internet a sociální sítě mohou být branou, díky které se pořady a programy ČRo dostanou k širšímu okruhu posluchačů.

Zásadními pilíři ČRo musí být i regionální studia. Chci posílit jejich význam, regionální studia by se měla stát klíčovými součástmi místního kulturního a společenského dění. To se musí odrážet ve zpravodajství, publicistice, ale i původní regionální tvorbě, mediálních partnerstvích a také v akcích pro veřejnost konaných přímo v prostorách ČRo v krajských městech.

Kvalita vysílání

Český rozhlas má dobře sepsané základní dokumenty – Kodex a Žurnalistické zásady. V průběhu roku 2014 byly po diskusích vytvořeny základní vize a strategie všech stanic Českého rozhlasu a vznikly další interní dokumenty. Problémem je, že chybí systém zpětné vazby – včetně systematického porovnávání vysílání s těmito zásadami.

Je fyzicky nemožné, aby generální ředitel, programový náměstek nebo ředitel Centra zpravodajství slyšel všechno. To by museli poslouchat nonstop, chvílemi až 24 programů zároveň. Proto je potřeba vytvořit systém pravidelných poslechnů, interních a externích hodnotitelů, editorských zápisů, pravidelně zadávaných analýz a především

pravidelných diskusí editorů a tvůrců jednotlivých programů. Je třeba se více otevřít názorům posluchačů a hledat další platformy pro dialog a zapojení posluchačů.

Součástí hodnocení vysílání musí být i ekonomická stránka – je potřeba dokončit dva roky běžící projekt tzv. produktového controllingu, aby bylo jasné (a aby se to mohla dozvědět i veřejnost), kolik stojí jednotlivý pořad nebo jednotlivá hodina vysílání. Ne proto, aby se škrtaly ty nejdražší – ale aby bylo možné posoudit, jestli výsledek je adekvátní vynaloženým nákladům.

Pro zajištění kvality je také potřeba snížit přetíženost některých (obvykle těch nejlepších) tvůrců.

Klíčovými osobami při hodnocení a zajišťování kvality vysílání musí být šéfredaktoři a editoři stanic. Ti musí poskytovat zpětnou vazbu dodavatelům (Centru zpravodajství a výroby). To, že jim jednotliví redaktoři nejsou přímo podřízeni, není překážkou. Naopak je výhodou, že šéfredaktoři nemusí řešit obrovskou provozně-organizační agendu a mohou se plně soustředit na vysílání „svých“ stanic.

Rozhlas jako instituce

Nestrannost, nezávislost a redakční svoboda je základní podmínkou dobrého fungování ČRo. Musí jít ale ruku v ruce se zodpovědností, otevřeností a vnitřními pravidly.

V současném systému vnitřních provozních směrnic a metodických pokynů se málokdo vyzná. Některá pravidla natolik nerespektují potřeby programu, že je vlastně dodržovat ani nejde.

Je třeba připravit audit a následně revizi provozních pravidel. Ta musí být maximálně jednoduchá a srozumitelná, na intranetu dostupná ve struktuře „životních situací“.

Základním vodítkem pro přípravu i aplikaci vnitřních předpisů musí být zdravý rozum a vše musí sledovat základní smysl ČRo – vysílání kvalitního programu.

Rozhlas je nejen významnou kulturní institucí, ale i klíčovou strategickou institucí pro krizové situace. Je třeba prověřit a aktualizovat scénáře pro jednotlivé typy krizových situací, pravidelně testovat připravenost. Je třeba myslet také na zabezpečení ČRo, jeho klíčových pracovišť, ale i infrastruktury, včetně zabezpečení dat.

Pro fungování rozhlasu musí být automatické dodržování zákonů, ale to nestačí. Je důležité myslet i na morální a etický aspekt, nároky na zaměstnance (nejen programové) v tomto směru musí být maximální. Jinak hrozí ztráta důvěryhodnosti celé instituce.

Otevřenost, transparentnost

ČRo je financován veřejností, rozhlasovými poplatky. Všichni zaměstnanci si toho musí být neustále vědomi – a musí se podle toho chovat.

ČRo musí být otevřen názorům a připomínkám posluchačů i neposluchačů. A musí skládat účty. Je absolutně nepřijatelné, aby Rozhlas na jedné straně žádal informace od jiných a na straně druhé je sám odmítal poskytnout. I bez schválení příslušné novely by Rozhlas měl zveřejňovat své smlouvy na internetu.

Ve vysílání je třeba posílit interaktivní pořady. Redakce i stanice by měly podporovat vytváření skupin posluchačů, konzultovat témata a rozšiřovat okruh respondentů (viz můj projekt Žurnalistika 3.0 z roku 2013).

Otevřenost musí panovat i směrem ke kontrolním orgánům, zejména Radě ČRo a dozorčí komisi. Jsem připraven diskutovat a naslouchat ohlasům – jen tak může být vysílání ČRo ještě kvalitnější.

Otevřít veřejnosti chci i sídla ČRo, v čele s Vinohradskou 12. Chtěl bych, aby se z nich stala společenská centra nabízející koncerty, debaty, zábavní pořady nebo divadelní představení, samozřejmě využitelné i pro vysílání.

V rámci projektu datové žurnalistiky zpřístupňujeme veškeré podklady k dalšímu využití, kdokoliv tak může kontrolovat práci „datařů“, ale i rozvíjet ji a připravovat vlastní nadstavby. Chci podporovat tzv. embedovaný přehrávač (možnost, aby kdokoliv jednoduše při dodržení pravidel šířil pořady ČRo na svém webu nebo sociálních sítích), rád bych zpřístupňoval texty ČRo prostřednictvím otevřené licence creative commons.

Tvůrce – základní předpoklad úspěchu

Titulek této části jsem převzal z Kodexu ČRo. Tvůrce přitom chápu v širokém smyslu jako všechny zaměstnance a spolupracovníky ČRo, včetně tzv. neprogramových pracovníků. I oni jsou pro vysílání klíčoví. Chci vymýtit v rámci ČRo dělení na „my“ a „oni“, a to na všech úrovních. Rád bych, aby ČRo byl jedním týmem lidí, kteří jsou hrdí na svou „firmu“ a na to, že společně vyrábějí a vysílají kvalitní programy.

Považuji za důležité, aby tvůrci v ČRo byli spokojení. Jen tak se mohou pozitivní emoce šířit k posluchačům.

Je třeba zajistit co nejlepší (motivující) podmínky (nejen, ale i finanční) pro kvalitní zaměstnance a spolupracovníky ČRo, zajistit možnosti osobního rozvoje, nastavit systém pravidelných hodnocení a pohovorů (řadových i vedoucích zaměstnanců), nastavit jasná a férová pravidla pro externí spolupracovníky, zlepšit vnitřní atmosféru,

více a lépe komunikovat se zaměstnanci i odborovými organizacemi, zrevidovat a smysluplně dokončit katalog pozic, zrevidovat systém odměňování, zrevidovat (což neznamená automaticky snižovat) počty zaměstnanců v jednotlivých organizačních částech (a to na základě priorit strategie ČRo) a připravit funkční „kariérní“ řád.

Akademie ČRo

Aby ČRo mohl plnit svou veřejnou službu, musí jeho vysílání zajišťovat kvalifikovaní lidé. A kvalifikací není „jen“ absolvování nějaké (být vysoké) školy nebo kurzu. Pro mnoho profesí je vysokoškolské vzdělání pouze základem, který zdaleka není dostačující. Proto jsem dlouho tlačil na systém vzdělávání redaktorů – a vloni konečně začal projekt Akademie rozhlasové žurnalistiky. Díky Akademii mohly už desítky zaměstnanců a spolupracovníků CZP absolvovat lekce základů práva, politologie, fungování EU, ověřování informací nebo rozhlasového stříhu. A za velmi důležité považují lekce s výkladem ustanovení Kodexu a žurnalistických zásad Českého rozhlasu. Chci projekt Akademie rozšířit. Otevřít ho editorům, moderátorům a redaktorům ze stanic a z Centra výroby. V rámci Akademie vychovávat i budoucí zaměstnance ČRo. A součástí Akademie by měly být i diskuse a debaty se sociology, filozofy, mediálními teoretiky a dalšími osobnostmi tak, aby zaměstnanci ČRo více přemýšleli o smyslu své práce a o posunech ve společnosti, které tuto práci ovlivňují.

Zpravodajské a publicistické pořady

Stejně jako dosud, i na pozici GŘ budu garantem toho, že vysílání nebude ovlivňováno žádnými politickými, obchodními nebo jinými vnějšími vlivy. Jako vedoucí volebního vysílání jsem zajistil rovné podmínky a férovost v předvolebním vysílání, to chci samozřejmě zachovat i ve volbách v příštích letech. Rozhlas musí vybírat z celkové masy informací (i záměrných dezinformací) ověřené a zásadní informace, a podat je pravdivě, objektivně a srozumitelně. Rozhodující nesmí být rychlost, ale přesnost. Proto chystáme projekt tzv. verifikátora – vyčleněného redaktora, který bude ověřovat informace a multimediální materiály z médií a sociálních sítí. Po vzoru předních zahraničních médií by se ČRo měl více věnovat vysvětlování událostí – připravovat na web články nebo animace přehledně vysvětlující pozadí důležitých jevů (objektivně, bez hodnotících soudů), které budou podkladem i pro vysílání.

Chci podporovat moderní žurnalistické trendy – datovou žurnalistiku, žurnalistiku 3.0 a také tzv. konstruktivní žurnalistiku. A také hledání nových odborných respondentů a autorů komentářů.

Rozhodně nechci omezovat regionální redakce, v nich je obrovský potenciál. Snižovat nechci ani počet zahraničních zpravodajů, naopak bych rád od roku 2017 zřídil druhý zpravodajský post v Bruselu a také obnovil post zpravodaje v Číně. A ČRo by měl konečně zřídít opakovaně odkládanou ekonomickou redakci.

Vzdělávací pořady

Vzdělávací pořady bych rád zařadil do vysílání prakticky všech stanic. ČRo by měl produkovat i krátké pořady, které budou šířit finanční a právní gramotnost a rozšiřovat obzory posluchačů v historii, literatuře, zeměpise, biologii a dalších vědních oborech. ČRo musí zpřístupňovat veřejnosti i vědecké objevy, musí dávat prostor předním odborníkům. Vzdelávání přitom musí hledat nové formy, musí být nenásilné. Inspirací může být projekt Encyklopedie Radiožurnálu.

Vzdělávací pořady je třeba propojovat s novými médii, a to i v podobě kvízů.

Součástí vzdělávacích pořadů musí být i pořady o češtině a jejím správném používání.

Kulturní pořady

Podporovat samozřejmě chci i rozhlasové hry, dokumenty, četby na pokračování a další žánry, které ČRo úspěšně produkuje.

Český rozhlas nesmí rezignovat na výrobu kvalitních zábavních pořadů. Je třeba vyhledávat nové tvůrce (i díky programovým burzám) a umožnit experimenty. Důraz chci klást na humor a satiru a také na původní hudební výrobu. Nemyslím přitom jen na vážnou hudbu – projekt koncertu na památku K. Kryla dokázal, že ČRo může iniciovat vznik nových skladeb, které následně obohatí „playlisty“ stanic vč. Radiožurnálu. ČRo byl výrazným producentem písniček, rád bych se k tomu opět vrátil.

Digitalizace

Digitalizace nabízí Českému rozhlasu nové možnosti, ale i rizika. Český rozhlas by ji měl podporovat, ale musí postupovat s rozvahou, a ne bezhlavě. Velmi dobře tuto problematiku rozvádí Koncepce digitalizace schválená vedením ČRo (včetně mě) na začátku roku 2015. Do digitalizace se nemůže ČRo pustit sám, bez celospolečenského konsensu a zajištění financování přechodu na digitální vysílání. Je třeba jednat o tom s politickou reprezentací, s provozovateli komerčních stanic i se subjekty, které

digitalizaci mohou pomoci (výrobci automobilů a elektroniky, prodejci elektroniky, výrobci mobilních telefonů atd.) Podstatné přitom musí být zachování dostupného terestrického vysílání – z bezpečnostních důvodů (blackout, útok hackerů atp.) není možné spoléhat na vysílání přes internet.

Fungování programových center

Změnu struktury a vznik programových center považuji za krok správným směrem. Náš systém center vychází ze Skandinávie (SR, DR), ale obdobně funguje i v řadě dalších médií – a leckde k němu přecházejí v souvislosti s tzv. trimediálními newsroomy (propojení webu, TV a rádia). Vzhledem k novým technologiím a poslechu „na přání“ bez ohledu na stanici nebo vysílací čas jsem přesvědčen, že to je do budoucna jediné funkční uspořádání.

Ale musí být dotaženo. Aby systém opravdu fungoval tak, jak má, je třeba (kromě posílení zpětné vazby a projektu produktového controllingu) zejména:

- vyžadovat maximální zodpovědnost za vysílání od šéfredaktorů a editorů stanic
- důrazně motivovat tvůrce v CZP a CVYR, aby respektovali formát a přání stanic
- stanovit „filosofie“ jednotlivých stanic a kontrolovat, zda výběr a zpracování příspěvků a pořadů odpovídá
- převést editory a moderátory živých publicistických pořadů z CZP na stanice
- omezit přetěžování dodavatelských center, respektive konkrétních tvůrců

Pohled na profilaci jednotlivých stanic ČRo

Český rozhlas má v současné době portfolio stanic plně srovnatelné s vyspělými médii v zahraničí, v čele s BBC. Na to chci samozřejmě navázat. Má představa je tato:

Radiožurnál – zpravodajská stanice s hudbou

Zpravodajská stanice, mix zpráv, servisních informací, základních analýz a hudby, princip tzv. rolling news, schopnost okamžitě reagovat na aktuální události

Regionální stanice - příjemné stanice s maximální regionalitou a užitečnými radami

U regionálních stanic vidím největší nevyužitý potenciál. Základem musí být regionální zpravodajství, regionální publicistika, prostor pro regionální osobnosti, regionální kultura. To vše doplněno příjemnou hudbou, příjemnými moderátory, užitečnými poradami a magazíny, rozhovory a zábavou. Do vysílání bych rád dostal vzdělávací

minipořady (finanční a právní gramotnost, historie, poznávání ČR). Zásadní součástí musí být dobré zprávy, pozitivní příklady, konstruktivní žurnalistika – ukázka, jak věci řešit, jak se dostat z těžkých životních situací.

Dvojka – rodinná stanice pro zvědavé lidi všeho věku

Rodinná stanice, velký důraz na rozšiřování si obzorů – vzdělávací pořady, četby, rozhovory s inspirativními osobnostmi, kvalitní zábava (včetně hudebních pořadů). Silné ranní vysílání. Chybět nesmí tradiční pohádka a také dramatizace.

Vltava – kulturní stanice nejen pro elitu

Prostor pro kulturu všeho druhu – hudbu, rozhlasové hry, poezii, prózu, divadlo, film i výtvarné umění. Přehledné schéma a větší propagace jednotlivých titulů a programových řad. Zásadní zůstává Mozaika. Na přípravě i vysílání by se měly podílet přední osobnosti české kultury.

Plus – analytická stanice o všem, o čem stojí za to přemýšlet

Nesmí si konkurovat s Radiožurnálem, nejde o rozhlasovou verzi ČT24. Věnuje se zásadním událostem a jevům, rozebírá je s těmi, kdo k tomu mají co říci. Nabízí kontext, analýzu, pestrou paletu názorů a pohledů na svět. Nesmí se nechat strhnout „pěnou dní“, vyhledává dlouhodobá zásadní témata, kterým věnuje adekvátní prostor.

Wave – rádio nového typu pro mladou generaci

Ze své nevýhody (vysílání není na VKV) musí udělat výhodu – pracovat s internetem, sociálními sítěmi, novými technologiemi. Musí daleko víc zapojit mladou generaci, otevřít se, nabízet prostor zajímavým osobnostem ze všech sfér společnosti. Vzhledem k preferencím mladých posluchačů musí pracovat s hudbou – nabízí se třeba možnost alternativních playlistů, větší personifikace ze strany posluchačů atp.

Měl by být laboratoř nových formátů a startupů, ze zkušeností následně mohou čerpat „starší“ stanice.

Junior – stanice pro děti i jejich rodiče

Potřebná stanice, která potřebuje adekvátní podporu v rámci ČRo. Schéma musí vycházet z životního rytmu dětí. Je třeba výrazněji spolupracovat se školami, školkami a odborníky na výchovu. Večer by Junior měl přinést pořady pro rodiče – např. poradny a diskuse o výchově nebo pořady zaměřené speciálně na rodiče na rodičovské dovolené.

ČRo Sport – digitální stanice pro fanoušky sportu a rocku

Nový projekt. Kombinace přímých přenosů sportovních událostí, pravidelných sportovních zpravodajských relací, rozhovorů, talkshow, magazínů, příspěvků a reportáží o vrcholovém, masovém, rekreačním i mládežnickém sportu a rockové hudby. Jedno z potenciálních lákadel v rámci digitálního vysílání (vysílání přes internet, aplikace a DAB).

ČRo Nostalgie – digitální stanice (nejen) pro pamětníky

Nový projekt zaměřený na starší publikum využívající ohromné bohatství archivu ČRo – kombinace archivních pořadů (všech žánrů, včetně zábavních), evergreenů, rozhovorů s osobnostmi a aktuálních zpráv. Součástí by měly být kontaktní pořady pro starší publikum a pořady s dechovou a lidovou hudbou. Stanice by měla být jedním z motorů digitalizace („kupte svým rodičům a prarodičům přijímač“), rozšířila by veřejnou službu pro skupinu, které se další média nevěnují a která si pozornost zaslouží.

Jazz, D-Dur - hudební nízkonákladové stanice

Skutečně hudební stanice zaměřené na vážnou hudbu resp. jazz, důraz na kvalitu výběru hudby při zachování maximální efektivity.

Vysílání do zahraničí

Je třeba připravit aktuální koncepci a strategii, zohledňující měnící se globální situaci i měnící se zájmy české diplomacie – ve spolupráci s MZV, které toto vysílání financuje. I u zahraničního vysílání je třeba maximálně dbát na kvalitu a standardy vyplývající z Kodexu ČRo.

Rozhlas.cz

Internet se stává de facto dalším „vysílacím“ okruhem. I toho by měl ČRo využít. Jednou z cest jsou původní internetové podcasty, které následně (v případě úspěchu) mohou přejít do programu některých stanic. Je to výborná příležitost, jak efektivně otestovat nové nápady, tvůrce a projekty.

Ekonomika

Český rozhlas má v současné době zajištěné financování – což ale neznamená, že by neměl být efektivnější a neměl postupovat hospodárně. Jsem přesvědčen, že při skutečně hospodárném přístupu můžeme „najít“ peníze na další rozvojové projekty, ale i na vyšší platy řady zaměstnanců. Považuji za nezbytné provedení velkého

ekonomického auditu. U některých činností (např. autoprovaz) je možné zvážit outsourcing, ale vždy na základě analýzy ekonomické výhodnosti a případných rizik.

Rozpočet je potřeba stavět podle priorit a na základě strategie, ne ze zvyku nebo podle toho, kolik měl kdo vloni. Je třeba (to, co jde) plánovat dopředu a především zohledňovat mandatorní náklady, které projekt nebo investiční akce přinese v dalších letech. Pomůže větší využívání grantů.

Organizační struktura

V případě zvolení chci daleko víc komunikovat s jednotlivými řediteli center a odborů – a v takovém případě považuji za zbytečné pozice náměstků a rozdělení na sekce. Zavedl bych provozní porady na úrovni ředitelů center a odborů – s pevnými úkoly a termíny. V nové struktuře bude GŘ podřízeno 10 ředitelů – ředitel vysílání, ředitel zpravodajství, ředitel výroby (který povede i SOČR a dětské soubory), ředitel nových médií, ředitel regionálního vysílání, ekonomický ředitel (který povede i odbor rozhlasových poplatků), provozní ředitel (který povede i veřejné zakázky, právní oddělení a analytické oddělení), technický ředitel, marketingový ředitel (který povede i obchodní oddělení a oddělení výzkumu) a personální ředitel. V regionech samozřejmě zůstávají ředitelé regionálních studií, kteří jsou ze zákona podřízeni GŘ – ale z praktických důvodů je zastřeší ředitel regionálního vysílání.

Tyto změny by rovnou přinesly úsporu v řádu několika milionů korun ročně.

Na nižších stupních řízení chci provést audit, zda struktura a počet vedoucích skutečně odpovídá potřebám ČRo.

Rozsah tohoto projektu neumožňuje detailnější rozvedení jednotlivých priorit, není možné uvést další zásadní věci, na které chci pamatovat. Vysílání pro menšiny, náboženské vysílání, technologický rozvoj, systémová integrace, kvalitní zvuk při vstupech reportérů a respondentů (bez telefonického zkreslení), technické zajištění webu rozhlas.cz, nový redakční systém, zajištění kvalitních servisních informací (včetně Zelené vlny), větší využívání grantů, Nadační fond ČRo, audit mediálních partnerství, fungování vydavatelství Radioservis a řada dalších bodů, se kterými v případě zvolení počítám. Rád je rozvedu, pokud k tomu bude příležitost.

Tomáš Pancíř, prosinec 2015